

Teme si motive in poezia romantica eminesciana

Romantismul este un curent cultural aparut la sfarsitul secolului al XVIII, dezvoltandu-se mai intai in cateva tari occidentale: Anglia, Germania, Franta si treptat in toate tarile europene. Este un curent care s-a manifestat ca o miscare anti-clasica axata pe vizionalism, sentiment, antiteze, integrarea cosmicului, cultivarea visului si a melancoliei si o diversitate de teme si motive ca: conditia geniului, efemeritatea umana, problematica timpului, poezia iubire-natura, istoria, cosmicul, oniricul si altele.

Romantismul european a cunoscut cateva etape distincte: preromantismul cu accente iluministe reprezentat in special de Goethe, o perioada de inflorire la inceputul secolului al XIX lea (Byron, Hugo, Lamartine, Poe, Puskin, Lermontov) si postromantismul manifestat dupa 1848.

In literatura romana cel care a creat premisele dezvoltarii romantismului a fost M. Kogalniceanu, in 1840, prin cunoscuta "Introducie" la Dacia literara.

Romantismul romanesc s-a manifestat preponderent in perioada pasoptista a literaturii romane, dar el este sesizabil intr-o faza premergatoare, cunoscand apoi un moment de culme in perioada junista prin poezia eminesciana.

Poetul care a conferit accente europene romantismului romanesc, prin formatia sa culturala axata pe o foarte buna cunoastere a literaturii si filosofiei germane si hinduse este Mihai Eminescu.

Poezia eminesciana sintetizeaza toate temele si motivele de factura romantica. Una dintre temele dragi romanticilor este tema istorica. La Eminescu aceasta tema apare sub doua aspecte: unul elegiac si unul satiric. In unele poezii apare sentimentul patriotismului ("Ce-ti doresc eu tie, dulce Romanie"), altele evoca misterul etnogenezei ("Strigoii, Decebal") sau sunt meditatii partiotice, evocari ale trecutului glorios ("Scrisoarea a III-a").

O alta tema eminesciana este tema sociala care in unele poezii reflecta inechitarea sociala ("Imparat si proletar"), in altele societatea corupta ("Junii corupti, Scrisoarea a III-a").

Influentat de literatura populara, in multe din poeziile sale, Eminescu dezvolta tema folclorica prin poezii ca: "Revedere", "Ce te legeni", "La mijloc de codru".

Una din temele fundamentale ale poetului, tema filosofica preluata de la filosoful german Schopenhauer, este tema dramei omului de geniu. Geniul eminescian traieste o tripla drama: drama neintelegerii, drama inadaptabilitatii si drama solitudinii ("Luceafarul", "Scrisoarea I", "Inger si demon").

Tema cosmogonica include cateva motive specifice: meditatie asupra macrocosmosului, meditatie asupra macrotimpului, geneza universului si apocalipsa. Meditatie asupra timpului sta sub influenta filosofiei schopenhaueriene. Un motiv subordonat acestei teme este acela al prezentului etern ("Glossa").

Tema naturii si a iubirii coexista in poezia eminesciana, natura fiind vazuta ca un refugiu pentru indragostiti, ocrotitoare a iubirii sau martora a fericirii sau nefericirii terestre. Tema naturii include cateva elemente cu valoare de motive poetice: slenarul, codrul, solarul, lacul, salcamul, teiul etc.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Erosul eminescian apare in doua ipostaze: ipostaza erosului spiritual si ipostaza erosului senzual. Iubirea eminesciana este una neimplinita care ramane doar o proiectie in vis sau intr-un viitor nesigur ("Luceafarul", "Floare albastra", "Sara pe deal", "Dorinta", "Lacul").

Creatia care cu siguranta reuneste toate motivele si temele specifice romantice este poemul "Luceafarul". Acesta se defineste ca o alegorie construita pe tema conditiei omului de geniu cu radacini adanci in filosofia germana, prin cateva nume de referinta: Schopenhauer, Kant, Hegel dar si in sistemul filosofic antic hindus.

Schopenhaueriana este tema dramei omului de geniu asociata cu motivul titanismului, dar viziunea asupra genialitatii apare personalizata in poezia eminesciana: nu mai avem geniul ca entitate abstracta si distanta care exista intr-o lume a perfectiunii, ci un geniu umanizat ce retraieste si aspira catre iubirea terestra in care vede implinirea.